

Mænd, der vare under en vis Kategori, da Loven blev given, og at, naar Loven siger, at Bedkommende skulle have været ansatte idetmindste 3 Aar, den da omtalte de Mænd, der den Dag, da Loven udkom, havde været ansatte i 3 Aar, og var dermed affluttet, og kunde saaledes ikke faae Anvendelse paa dem, der engang i Tiden, men ikke paa den Tid, Loven udkom, vilde have været ansatte i 3 Aar. Netop fordi det er en Overgangsbestemmelse, der er tagen eengang for alle, kan den ikke finde Anvendelse paa den kommende Tid. Nu er det givet, at hverken Professor Benzons-Buchwald eller Professor Aagesen havde været ansat 3 Aar i normeret Plads som Professor, dengang Loven udkom, og altsaa kan denne midlertidige Bestemmelse ingen Anvendelse faae paa dem. Dette er hele Udvalgets Mening, og det kan derfor ikke tilraade det høitærede Thing at tiltræde Ministeriets Forslag i saa Henseende.

Winther: Med Hensyn til det Tillæg af 300 Rd. til den zoologiske Professor, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er en, mig ikke tilregnelig Marsag, der har været Skyld i, at jeg ikke var tilstede i Udvalget, da denne Sag forhandlede. Jeg var nemlig syg, og, da jeg saaledes ikke var tilstede, fik jeg ikke dengang Leilighed til at gjøre min Mening gjældende. Jeg har senere ikke villet stille noget Forslag, før jeg erfarede, hvorledes Stemningen var her i Thinget om dette Punkt, og før jeg saae, hvad Udfald en lignende Sag, hvorom der er stillet Uendringsforslag, fik, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er muligt, at jeg til 3die Behandling vil forsøge paa at faae stillet et Forslag om, at disse 300 Rd. ikke bevilges. Det var blot det, jeg vilde gjøre Thinget bekendt med, for at man ikke ved 3die Behandling skulde bebrejde mig, at jeg ikke ved 2den Behandling havde omtalt det.

Forsøvrigt skal jeg tillade mig den Bemærkning, saavel om dette Tillæg som ogsaa om et andet, nemlig for den extraordinære Professor for i classisk Philologie, at det Hensyn, om Bedkommende ere udmærket dygtige Mænd o. s. v., er et, som jeg ikke tror blev taget, da Gageloven for Universitetet var for, og, efter hvad jeg erindrer, blev det heller ikke udtalt, at dette skulde være et Moment, der skulde komme i Betragtning i saa Henseende; det var derimod alene det Moment, der skulde komme i Betragtning, om vedkommende Lønninger stillede sig meer eller mindre gunstige efter den nye Lov end efter de tidligere gjældende Regler, overensstemmende med hvilke Professorerne fra Først af vare ansatte, og at det kun var dette, der kunde tjene som Grundlag for Forslag til Afsvigelser; derfor mener jeg, at man i Interesse af Overholdelsen af den omtalte Lov for Universitets-Lærernes Lønning ikke bør gaae ind paa de to Forslag, som jeg har nævnt. Naar man saaledes vilde begynde at udpege, hvem der var særlig fortjent, forekommer det mig ogsaa, at dette vilde være mindre heldigt for de Professorer, der ikke blive nævnte som de saa særdeles fremragende. Der kan være mange andre Professorer, der i deres Fag ere ligesaa dygtige og anseete som disse to, der her tilfældigvis komme til at nævnes, og der kunde maaskee af Hensyn til deres Dygtighed ogsaa gjerne have været Anledning til at skaffe dem en gunstigere Stilling, hvis overhovedet Loven havde villet, at man skulde gaae ind paa at forhøje Lønninger af dette Hensyn; men dette tror jeg ikke har været Tilfældet; hvis jeg altsaa fremkommer ved tredie Behandling med Forslag til Redættelse i det ene Tilfælde, med Hensyn til hvilket der her ikke findes noget Uendringsforslag, tror jeg at være i den bedste Harmonie med Loven angaaende Universitetets Lønninger.